

Jarný pozdrav z Turecka

Detský folklórny súbor Nezábudka pod vedením p. uč. B. Mičkovej a speváčky pod vedením Mgr.S.Kovalíkovej, zároveň aj tanečníčky (choreografia tanca p. uč. I. Morochovičová), cez veľkonočné sviatky navštívili družobné mesto Čubuk v Turecku pri príležitosti osláv Dňa detí.

Spoločne si pripravili folklórne pásmo pod názvom „Svadba“. Príležitosť vystúpiť a prezentovať svoj program dostali na veľkolepej slávnosti spoločne s tureckými deťmi pred zaplneným štadiónom. Slovenské deti vynikali svojimi svadobnými krojmi a ozdobenou

nevestou, ktorá hrdo držala na hlave svadobnú „partu“ a v rukách ozdobený zelený venček. Z hrdiel speváčok sa ozýval trojhlasý spev so sprievodom živej folklórnej hudby.

Počasia v ten deň prialo a slniečko ohrievalo tváre „sladkých“ ako nazývajú Turci usmievavých dievčat. Do úsmevu nebolo jednej zo speváčok, ktorú pred vystúpením pichla včela a o ktorej sme vedeli, že je alergická. Urýchlene sa vyhľadala lekár a Kristínka strávila niekoľko hodín v nemocnici. Vystúpiť mohla až na večernom programe, ktorý bol venovaný slovenskej a tureckej delegácii a zároveň aj rodičom, u ktorých boli naše deti ubytované.

Do Turecka prišli vystupovať nielen deti, ale príležitosť dostali aj učitelia. Koncert sa konal na slovenskom veľvyslanectve v Ankare pre pozvaných hostí pri príležitosti 20. výročia V4. Program bol zostavený z klasickej hudby a piesní slovenských skladateľov. Na koncerte sa premierovala nová skladba gitaristov D. Onódyho a F. Godlu, ktorá dostala názov „Noc Ankary.“

Na záver koncertu zazneli skladby od tureckého skladateľa Kiraga z filmu Tisíc a jedna noc v podaní huslistky B. Mičkovej a gitaristov F. Godlu a D. Onódyho, ktoré u domácich hostí zožali veľký úspech a odmenili ich dlhým potleskom. Silným zážitkom bola pre nás a moslimské deti svätá omša na veľvyslanectve Vatikánu v Ankare.

Deň pred odchodom celá delegácia spolu s deťmi navštívila školy v Čubuku. Keďže to bol veľkonočný pondelok, nemohlo sa zabudnúť na naše tradičné slovenské zvyky, pre nich nezvyklé spôsoby, ako šibačka a oblievačka, ktorá sa im zapáčila najviac. Rozdávali sa naše ozdobené vajíčka. Na jednej zo škôl sa piekli slovenské koláče, čokoládové, orechové a makové „kišeňaky“, ktoré veľmi chutili.

Napriek lúčeniu ostali v nás pekné spomienky. Poslednou zastávkou na ceste domov bolo najväčšie mesto v Turecku, Istanbul.

